

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 236.497 van 22 november 2016
in de zaak A. 215.720/X-16.218.**

In zake : 1. Cecile VERHIEST
 2. Ghislaine VERHIEST
 3. Lucie VERHIEST
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefaan Bonte
 kantoor houdend te 8550 Zwevegem
 Otegemstraat 131
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. de GEMEENTE AVELGEM
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Dirk Van Heuven en Leandra Decuyper
 kantoor houdend te 8500 Kortrijk
 Beneluxpark 27B
 bij wie woonplaats wordt gekozen
2. de PROVINCIE WEST-VLAANDEREN

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 30 april 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 27 oktober 2014 van de gemeenteraad van Avelgem houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 6-1 “Ter Muncken”, en van het besluit van 22 januari 2015 van de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen houdende de goedkeuring van datzelfde gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend. De eerste verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De tweede verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 28 oktober 2016.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Stefaan Bonte, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Leandra Decuyper, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1 Luidens de bindende bepalingen van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan van Avelgem (hierna: het GRS) dient een ruimtelijk uitvoeringsplan

te worden opgesteld “voor een nieuwe locatie van het gemeentelijk afvalstoffenpark (of containerpark)” en dit “[o]mwille van nieuwe en toekomstige milieunormen en ruimtelijk-stedenbouwkundige opties”.

3.2. Het bestreden gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 6-1 “Ter Muncken” (hierna: het gemeentelijk RUP) heeft betrekking op een gebied ten zuiden van het centrum van de gemeente Avelgem, dat wordt begrensd door de Doorniksesteenweg (gewestweg N353), de Etienne Balcaenstraat (gewestweg N391), de Rijtgracht en de Vredestraat en het fiets- en wandelpad in het verlengde daarvan.

In het zuidelijk deel van dit plangebied wordt in de herlokalisatie van het gemeentelijk containerpark, met aansluitend het depot van de gemeentelijke technische dienst, voorzien.

3.3. De verzoeksters zijn eigenaars van percelen, gelegen in dit zuidelijk deel van het plangebied. Eerste en tweede verzoekster wonen daar ook. Verzoeksters’ eigendommen worden door het gemeentelijk RUP deels bestemd als zone 4 “zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen”, waarvan een deel als zone 10 “bouwzone bouwhoogte 10 m” in overdruk, en voorts een zone 8 “zone voor groenbuffer” gelegen tussen de voormelde zones en de bebouwing langs de Etienne Balcaenstraat en de recreatiezone.

3.4. De keuze voor de locatie van het gemeentelijk containerpark en depot in het gebied “Ter Muncken”, werd bepaald middels een herlokalisatie-onderzoek. Daarbij werden zes zoeklocaties onderzocht: Kapellekouter, Lindestraat, Ter Muncken, Leynseelstraat, Knobbelstraat en Ganzenhofstraat. Aan elke locatie werden scores van 0, 1 of 2 toegekend, op grond van de volgende vijf ruimtelijke beoordelingscriteria, die steun vinden in het GRS:

“A. Ruimtelijke clustervorming: zo compact mogelijk aansluiten bij de bestaande bebouwde kern van Avelgem, of met andere woorden:

- beperkte aantasting en versnippering van de open ruimte: 2 punten
- gemiddelde aantasting en versnippering van de open ruimte: 1 punt
- grote aantasting en versnippering van de open ruimte: 0 punten

- B. Goede ontsluiting via een belangrijke weg:
- secundaire weg: 2 punten
 - lokale verbindingsweg (categorie 1) of lokale kernontsluitingsweg (categorie 2A): 1 punt
 - andere lokale wegen (categorie 2B of 3): 0 punten
- C. Niet aansluiten bij een concentratie van woningbouw (tegen mogelijke hinder):
- Aan geen enkele zijde begrensd door woningbouw: 2 punten
 - Aan één zijde begrensd door woningbouw: 1 punt
 - Aan meerdere zijden begrensd door woningbouw: 0 punten
- D. Huidige gebruikswaarde die potentieel zou verloren gaan:
- gebied met weinig of geen gebruik = 2 punten
 - gebied met een gemiddelde gebruikswaarde = 1 punt
 - gebied met een intensief huidig gebruik = 0 punten
- E. Bij voorkeur in de geschikte 'harde' bestemmingen van het gewestplan, BPA of RUP:
- woongebied, industriegebied of zone voor gemeenschapsvoorzieningen = 2 punten
 - woonuitbreidingsgebied of recreatiegebied = 1 punt
 - agrarisch gebied = 0 punten."

3.5. Het voormelde onderzoek gaf het volgende resultaat: de locatie Ter Muncken scoort het best (8/10), gevolgd door de locaties Kapellekouter en Lindestraat (7/10). De locaties Leynseelstraat en Ganzenhofstraat (3/10) en Knobbelstraat (2/10) scoren beduidend minder goed.

Het resultaat voor Ter Muncken wordt in de toelichtingsnota bij het gemeentelijk RUP als volgt verantwoord:

“

Afweging zoeklocatie 3: ten noorden van de industriezone en nabij het sportcomplex ter Muncken

Criterium	Afweging	Beoordeling (scores: 0, 1 of 2 punten)
A. Ruimtelijke clustervorming: zo compact mogelijk aansluiten bij de bestaande bebouwde kern van Avelgem	Deze locatie is gelegen tussen de gemengde bebouwing langs de Doorniksesteenweg, het sportcomplex Ter Muncken en de industriezone van Avelgem. De mogelijke aantasting en versnippering van de open ruimte is eerder beperkt.	2 punten
B. Goede ontsluiting via een belangrijke weg	Deze locatie kan zowel ontsloten worden van en naar de Oudenaardsesteenweg (N8 - secundaire weg), als via de Etienne Balcaenstraat (N391).	2 punten
C. Niet aansluiten bij een concentratie van woningbouw (tegen mogelijke hinder)	Deze locatie is aan de noordzijde begrensd door de gemengde bebouwing langs de Doorniksesteenweg. Mits een goede ruimtelijke inrichting kan vermeden worden dat het containerpark grenst aan meerdere woonpercelen.	2 punten
D. Huidige gebruikswaarde die potentieel zou verloren gaan	Deze locatie is deels een akkergrond, deels een braakliggende grond. De huidige gebruikswaarde is eerder gemiddeld.	1 punt
E. Bij voorkeur in de geschikte 'harde' bestemmingen van het gewestplan, BPA of RUP	Deze locatie is bestemd als recreatiegebied. Enkele jaren geleden heeft de gemeente een volledig nieuw sportcomplex (Ter Muncken) gebouwd langs de Doorniksesteenweg. Op het gewestplan blijven er echter nog heel wat recreatiegronden ongebruikt. De beschikbare onbebouwde oppervlakte aan recreatiegebied is ruim voldoende om plaats te bieden aan zowel het containerpark als eventuele toekomstige ruimtebehoeften voor recreatie.	1 punt
TOTAAL		8/10

”

3.6. In het gemeentelijk RUP wordt de locatiekeuze verder als volgt toegelicht:

“6.1.1. Nieuwe locatie gemeentelijk containerpark en depot

Op basis van het herlokalisatie-onderzoek werd het gebied tussen de industriezone van Avelgem, de Etienne Balcaenstraat en het sportcomplex Ter Muncken weerhouden als voorkeurlocatie voor het gemeentelijk containerpark en depot.

In essentie zijn er twee mogelijke inplantingen:

- Optie A: aansluitend bij het sportcentrum Ter Muncken en met een nieuwe toegangsweg vanaf de Doorniksesteenweg.
- Optie B: aansluitend bij de Etienne Balcaenstraat.

De gemeente geeft de voorkeur aan optie B vanuit volgende overwegingen:

- De ontsluiting is meer aangewezen op de Etienne Balcaenstraat dan op de drukker bereden Doorniksesteenweg. Ondanks het feit dat er een bocht is in de Etienne Balcaenstraat, hoeft het uitrijden niet problematisch te zijn: het verkeer komende van het containerpark moet slechts een eenvoudige rechtsafslaande beweging [...] maken. Op de Doorniksesteenweg zouden de verkeersbewegingen complexer zijn en dit zou de doorstroming op deze secundaire weg belemmeren.

- Bij optie A zou de inplanting van het containerpark/depot de bestemmingszone ‘recreatiegebied’ opsplitsen in twee afzonderlijke delen. Bij optie B zal de mogelijke uitbreiding van de recreatiezone nog steeds ruimtelijk kunnen aansluiten bij het bestaande sportcomplex. Hoewel er op korte termijn geen behoefte is om het sportcomplex uit te breiden, kan dit toch een voordeel zijn op langere termijn.

- De tuinen van de woningen langs de Etienne Balcaenstraat zijn reeds vrij diep en conform het gewestplan is de bestemmingszone ‘woongebied’ zelfs nog ruimer. Het volstaat om een volwaardige zone voor buffergroen te voorzien aan de rand van het containerpark.

[...].”

3.7. Op 30 januari 2014 vindt een plenaire vergadering over het voorontwerp van gemeentelijk RUP plaats.

3.8. Op 26 mei 2014 stelt de gemeenteraad van de gemeente Avelgem het ontwerp van gemeentelijk RUP voorlopig vast.

3.9. Tijdens het openbaar onderzoek dat over het ontwerp van gemeentelijk RUP wordt gehouden, worden 185 bezwaarschriften ingediend, waaronder ook door de verzoeksters.

3.10. Op 14 oktober 2014 verleent de gemeentelijke commissie voor ruimtelijke ordening (hierna: de Gecoro) van Avelgem een advies over het ontwerp van gemeentelijk RUP.

Verzoeksters' bezwaren worden ongegrond bevonden, met dien verstande dat de Gecoro adviseert om de op het ontwerp-RUP als indicatief aangegeven overdruk voor een groenscherm door een volwaardige zone voor buffergroen te vervangen.

3.11. Op 27 oktober 2014 stelt de gemeenteraad van de gemeente Avelgem het gemeentelijk RUP definitief vast. De door de Gecoro gesuggereerde aanpassingen aan het plan worden geïmplementeerd.

Dit is het eerste bestreden besluit.

3.12. Op 22 januari 2015 keurt de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen het gemeentelijk RUP goed.

Dit is het tweede bestreden besluit.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. De eerste verwerende partij betwist in haar memorie van antwoord verzoeksters' belang. Zij werpt op dat het aan de verzoeksters toekomt om "aan te geven welke concrete nadelen de bestemmingswijziging door het RUP [...] voor hen meebrengt", en dat het niet volstaat enkel een opgave te doen van een aantal percelen in het plangebied waarvan de verzoeksters eigenaar zouden zijn. Zij analyseert de bestemmingswijzigingen die het gemeentelijk RUP meebrengt voor elk van verzoeksters' percelen en betogen dat voor geen van die percelen wordt aangetoond welk nadeel door het gemeentelijk RUP precies zou ontstaan. Ook zouden eerste en tweede verzoeksters onvoldoende duidelijk

maken welke hinder zij als bewoners ingevolge het gemeentelijk containerpark en depot zouden ondergaan. Tweede verzoekster zou geen bewijzen voorleggen van een landbouwexploitatie, terwijl het gemeentelijk RUP evenmin een onteigening in het vooruitzicht stelt.

4.2. De verzoeksters repliceren in hun memorie van wederantwoord dat zij er als bewoners en eigenaars van percelen binnen het plangebied belang bij hebben om zich te verzetten tegen de komst van het gemeentelijk containerpark op de terreinen die in zuidelijke richting aan het sportcentrum Ter Muncken grenzen.

4.3. In haar laatste memorie doet de eerste verwerende partij nog gelden dat de verzoeksters niet aannemelijk maken dat de “invulling” van de voorheen geldende bestemming recreatiegebied minder hinderlijk zou zijn als de nieuwe bestemming.

4.4. De verzoeksters repliceren in hun laatste memorie dat één van de uitgangspunten bij de opmaak van het gemeentelijk RUP was dat de inplanting van het containerpark de toekomstige recreatiebehoeften niet mocht hypothekeren. Daaruit blijkt dat de inplanting van het containerpark een grotere impact heeft.

Beoordeling

5. Het gemeentelijk RUP maakt de komst van een gemeentelijk containerpark en depot in het zuidelijk plandeel mogelijk. Verzoeksters' eigendommen worden daartoe deels tot zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen bestemd. Deze vaststelling alleen al volstaat in beginsel om verzoeksters' belang bij het beroep aan te nemen. Op grond van wat de verwerende partij aanvoert, kan niet van dit beginsel worden afgeweken.

V. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

6.1. De verzoeksters roepen in een eerste middel de schending in van “het Gemeentelijk Ruimtelijk Structuurplan Avelgem, artikel 2.1.2, § 3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening [...], het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”.

Zij voeren aan dat de zone waar het gemeentelijk containerpark en depot is voorzien, in het GRS als koppelingsgebied is aangeduid. Dit koppelingsgebied moet in de eerste plaats een buffer vormen tussen de bebouwing langs de Doorniksesteenweg en het regionaal bedrijventerrein van Avelgem, en moet een groene en ecologische verbinding vormen tussen de Scheldemeersen ten westen van de Etienne Balcaenstraat en ten oosten van de oude spoorwegbedding. De verzoeksters betogen dat het voorziene containerpark geen “zachte” functie is die daarin inpasbaar is, en dat de motivering van het gemeentelijk RUP daarvan niet overtuigt. Het kwestieuze containerpark behoeft zelf een buffer, en zal afbreuk doen aan de in het GRS voorziene bufferende functie van het plangebied. De langs de Rijtgracht ingetekende smalle buffer volstaat daartoe niet.

6.2. De eerste verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat de herlokalisatie van het gemeentelijk containerpark en depot in het GRS is voorzien. In dit laatste worden ook criteria voor het zoeken van een nieuwe locatie aangereikt. Tijdens de verschillende planningsfases werd ingegaan op de inplanting van het containerpark op de locatie Ter Muncken en de relatie tot wat daarover in het GRS staat. Ook de in dit verband verleende adviezen zijn gunstig. Uit het GRS kan volgens de eerste verwerende partij geen absoluut verbod worden afgeleid om in het koppelingsgebied “harde” functies te voorzien. De in het gemeentelijk RUP voorziene groenbuffers rond het containerpark van

minimaal 5 tot 10 meter breed, zorgen voor de door het GRS bedoelde overgang tussen het bedrijventerrein en de bebouwing langs de Doorniksesteenweg. Zij wijst erop dat het GRS ook recreatie in het betreffende koppelingsgebied toelaat. Het gemeentelijk RUP realiseert voorts een “groene vinger” langs de Rijtgracht, en de inrichtingsvoorschriften voor de zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen bevatten de nodige waarborgen ter vrijwaring van de open ruimte. Het bebouwingspercentage van het containerpark en het depot is vastgelegd op slechts 20 % van de totale oppervlakte van het koppelingsgebied. Minstens is er volgens de eerste verwerende partij sprake van een aanvaardbare en afdoende gemotiveerde afwijking van de richtinggevende principes van het GRS.

6.3. De tweede verwerende partij voegt daar in haar memorie van antwoord nog aan toe dat een RUP steeds kan worden opgemaakt ten behoeve van ontwikkelingen die in het ruimtelijk structuurplan niet zijn voorzien, zolang het planopzet maar niet strijdig is met de principes van het structuurplan. Zij wijst er verder op dat het betreffende koppelingsgebied tussen twee bebouwde gebieden ligt, dat uit het GRS niet kan worden afgeleid dat het gebied moet worden ingericht als een absolute groenbuffer, en dat het GRS een koppelingsgebied definieert als een gebied waar zachte en harde functies met elkaar worden verweven of van elkaar worden gescheiden.

6.4. In hun memorie van wederantwoord dupliceren de verzoeksters dat de omstandigheid dat de bindende bepalingen van het GRS bepalen dat een nieuwe locatie voor het gemeentelijk containerpark middels een RUP moet worden vastgelegd, nog niet betekent dat dit in het betreffende koppelingsgebied zou mogen. De inplanting van hinderlijke activiteiten, die op hun beurt zelf gebufferd moeten worden, kan bezwaarlijk als een buffer tussen een regionaal bedrijventerrein en bebouwing worden beschouwd. Zij wijzen er op dat het GRS een duidelijk onderscheid maakt tussen de verschillende koppelingsgebieden. Ook kan er geen sprake zijn van een toegelaten afwijking van het GRS wegens onvoorziene omstandigheden, nu de herlokalisatie van het containerpark reeds in

het bindend gedeelte van het GRS wordt vooropgesteld, en de afwijking evenmin uitgebreid wordt gemotiveerd.

6.5. De eerste verwerende partij doet in haar laatste memorie nog gelden dat in het GRS letterlijk wordt gesteld dat de lijst van mogelijke zoeklocaties niet limitatief is. Uit niets blijkt dat de gemeente bepaalde zones heeft willen uitsluiten. “Basisstelling” van de eerste verwerende partij is dat de bindende bepalingen van het GRS primeren op de richtinggevende bepalingen, en dat “[m]et andere woorden, de nood aan een nieuwe locatie van het containerpark [...] in het GRS hoger [wordt] ‘ingeschaald’ dan de realisatie van het koppelingsgebied Ter Muncken”.

Voorts stelt de eerste verwerende partij dat door het gemeentelijk RUP wel degelijk een koppelingsgebied gerealiseerd wordt, gelet op de langwerpige “zone voor groenbuffer” die is gelegen binnen het koppelingsgebied van het gemeentelijk RUP. In dat verband wordt benadrukt dat het richtinggevend gedeelte van het GRS geen breedte aanduidt van het koppelingsgebied. De “[k]ern” van haar betoog is dat het GRS geenszins harde functies heeft uitgesloten.

Subsidiair meent de eerste verwerende partij dat er “een toereikende motivering voorhanden” is voor de lokalisatie van het containerpark. Zij verwijst naar de motivering in de bestreden beslissing “dat het bestaande containerpark te klein is en niet meer verenigbaar is met de dichtbebouwde woonomgeving en het centrum van de gemeente”, en de verwijzing daarin “naar de invulling van het BPA Avelgem nr. 13 dat wordt verhinderd door het bestaande containerpark”.

Ten slotte stelt de eerste verwerende partij dat, daar waar de herlokalisatie van het bestaande containerpark ten tijde van de opmaak van het GRS niet onvoorzien was, “de precieze locatie zeer zeker wel onvoorzien [was]”.

6.6. De verzoeksters stellen in hun laatste memorie dat het feit dat de plannende overheid gebonden is aan het bindend gedeelte van het GRS, nog niet betekent dat zij van het richtinggevend gedeelte kan afwijken. De stelling dat het eerst vermelde gedeelte zou primeren op het tweede is onjuist. Het bindend gedeelte kan slechts gerealiseerd worden in overeenstemming met het richtinggevend gedeelte. Van dit laatste gedeelte kan slechts afgeweken worden onder de voorwaarden van artikel 2.1.2, § 3, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de VCRO), waarop de eerste verwerende partij zich nooit beroepen heeft.

Zij stellen verder dat het plangebied samenvalt met het koppelingsgebied, dat de overgang tussen de bebouwde kern van Avelgem en de omliggende openruimtegebieden aantrekkelijker moet maken. Bovendien wordt in het informatief gedeelte van het GRS gesteld dat de Scheldevallei opnieuw op de voorgrond zou treden.

Ten slotte wijzen de verzoeksters erop dat onvoorziene ontwikkelingen met betrekking tot ruimtelijke behoeften van een maatschappelijke activiteit tot een afwijking van het GRS aanleiding kunnen geven, maar niet “het loutere gegeven dat nog geen precieze inplanting van deze maatschappelijke activiteit werd voorzien”.

Beoordeling

7.1. Artikel 2.1.2, § 3, VCRO bepaalt dat de overheid bij het nemen van beslissingen van het richtinggevend gedeelte van een ruimtelijk structuurplan niet mag afwijken, tenzij omwille van onvoorziene ontwikkelingen van de ruimtelijke behoeften van de verschillende maatschappelijke activiteiten of omwille van dringende sociale, economische of budgettaire redenen. De uitzonderingsgronden voor een afwijking worden uitgebreid gemotiveerd.

7.2. Het gebied van het gemeentelijk RUP waar het gemeentelijk containerpark en depot wordt voorzien, valt samen met het in het GRS

aangegeven “koppelingsgebied Doorniksesteenweg – Industriezone – Scheldemeersen” (hierna: het koppelingsgebied).

7.3. Luidens het informatief gedeelte van het GRS zou het koppelingsgebied “een nieuwe link tussen de bebouwde kern van Avelgem en de Scheldemeersen” kunnen vormen, waarbij het op “de eerste plaats de continuïteit van de natuurlijke structuur van de Scheldemeersen [kan] waarborgen (het onuitgevoerde project Parkgebied Rijtgracht zou opnieuw kunnen opgenomen worden)”. Tegelijkertijd vormt het koppelingsgebied “ook een bufferzone met de industriezone van Avelgem”. Er wordt op gewezen dat “[e]en koppelingsgebied [...] niet [betekent] dat de grens tussen de bebouwde ruimte en de onbebouwde ruimte mag vervagen : het is de bedoeling dat deze grens meer betekenis en vorm krijgt”.

In het richtinggevend gedeelte van het GRS wordt een en ander verder gespecificeerd. Bepaald wordt dat het koppelingsgebied “in de eerste plaats een buffer [moet] vormen tussen de bebouwing langs de Doorniksesteenweg en het regionale bedrijventerrein van Avelgem”, en dat het gebied tegelijkertijd “een groen-ecologische verbinding [kan] vormen tussen de Scheldemeersen ten westen van de E. Balcaenstraat en de Scheldemeersen ten oosten van de oude spoorwegbedding”. Het koppelingsgebied moet volgens het GRS “plaats bieden aan verschillende soorten ‘zachte’ functies om bovengenoemde verbanden waar te maken”, waarbij het voorbeeld wordt gegeven van een natuurlijke oeverbedding voor de Rijtgracht, nieuwe recreatie- en sportvoorzieningen, een groenscherm, en een nieuwe fiets- en voetgangersverbinding parallel met de Rijtgracht.

7.4. Met de verzoeksters moet worden aangenomen dat de inplanting van een gemeentelijk containerpark en depot met de voormelde in het GRS vastgestelde principes strijdig zijn. Deze inrichtingen kunnen bezwaarlijk worden aangemerkt als “zachte” functies die een buffer kunnen vormen tussen de bebouwing langs de Doorniksesteenweg en het regionale bedrijventerrein van Avelgem, noch kunnen zij bijdragen aan de door het structuurplan

vooropgestelde “groen-ecologische verbinding [...] tussen de Scheldemeersen ten westen van de E. Balcaenstraat en de Scheldemeersen ten oosten van de oude spoorwegbedding”.

De verzoeksters wijzen er terecht op dat het feit dat het gemeentelijk RUP in een buffering van het gemeentelijk containerpark en depot ten aanzien van hun omgeving voorziet, het nog minder aannemelijk maakt dat deze inrichtingen zelf een bufferende functie zouden hebben.

De omstandigheid dat luidens de richtinggevende bepalingen van het GRS ook nieuwe recreatie- en sportvoorzieningen in het koppelingsgebied mogelijk zijn, en “recreatie” in het bindend gedeelte van het GRS (pagina 14) als voorbeeld van een “harde” functie in de bebouwde kern van Avelgem wordt genoemd, doet, anders dan de eerste verwerende partij dit ziet, niet besluiten dat ook het kwestieuze containerpark en depot als harde functies in het koppelingsgebied toegelaten zouden zijn. “Recreatie” kan redelijkerwijze immers ook een zachte functie inhouden.

7.5. Met haar betoog dat het mogelijk is om in een RUP zaken te regelen die niet in het ruimtelijk structuurplan voorzien zijn, gaat de tweede verwerende partij eraan voorbij dat *in casu* een tegenstrijdigheid tussen de voorschriften van het gemeentelijk RUP en de richtinggevende bepalingen van het GRS voorligt.

De “aanvullende” motivering die in de toelichtingsnota van het gemeentelijk RUP naar aanleiding van het aanvankelijk kritische advies van de tweede verwerende partij, werd opgenomen, doet niet anders besluiten. Zo vermag de aldaar geschetste “specifieke ruimtelijke context van het koppelingsgebied” geen afbreuk te doen aan de duidelijke principes die in het richtinggevend gedeelte van het GRS worden vermeld (zie randnummer 7.3). De motivering dat de inplanting van het containerpark de groen-ecologische functie van het koppelingsgebied niet zou “verhinderen” en dat het openruimtekarakter

van het gebied “hoofdzakelijk” zou behouden blijven, neemt niet weg dat de komst van deze inrichtingen onmogelijk in te passen zijn in deze principes.

De omstandigheid dat het richtinggevend gedeelte van het gemeentelijk RUP voor een ander koppelingsgebied, “Avelgem-centrum en de Scheldemeersen”, uitdrukkelijk wel in de omvorming naar een zone voor gemeenschapsvoorzieningen voorziet, wijst er veeleer op dat dit voor het kwestieuze koppelingsgebied niet het geval is.

Dat het bindend gedeelte van het GRS in de herlokalisatie van het containerpark voorziet en daarvoor een aantal beoordelingscriteria vooropstelt, maakt de voormelde schending van de richtinggevende bepalingen van het GRS niet goed. Deze schending blijft ook onverminderd bestaan niettegenstaande het gemeentelijk RUP langs de Rijtgracht in een “zone voor groenbuffer” voorziet. Deze langwerpige groenbufferstrook maakt immers slechts een beperkt deel van het kwestieuze koppelingsgebied uit, en kan bezwaarlijk als een voldoende ruimtelijke vertaling van de in het GRS neergeschreven principes ter zake van de primaire bufferende functie en de groen-ecologische verbindingsfunctie van dit koppelingsgebied worden beschouwd.

7.6. Verweersters’ subsidiair gevoerde betoog dat met het gemeentelijk RUP op toegelaten wijze van het GRS wordt afgeweken, gaat evenmin op. De plannende overheid blijkt zich bij het vaststellen van het gemeentelijk RUP immers niet op de door artikel 2.1.2, § 3, VCRO geboden mogelijkheid (zie randnummer 7.1) te hebben beroepen. De door deze bepaling vereiste uitgebreide motivering tot afwijking is niet voorhanden.

De verzoeksters merken in dit verband bovendien terecht op dat de herlokalisatie van het gemeentelijk containerpark ten tijde van de opmaak van het GRS helemaal niet “onvoorzien” was. Integendeel werd dit reeds in de bindende bepalingen van het GRS opgenomen. In hun laatste memorie merken de verzoeksters evenzeer terecht op dat het loutere gegeven dat nog geen precieze inplanting voor het containerpark was voorzien, nog niet als een “onvoorziene

ontwikkeling[...] van de ruimtelijke behoeften van een maatschappelijke activiteit” zoals bedoeld in artikel 2.1.2, § 3, VCRO kan worden aangemerkt.

7.7. De “basisstelling” van de eerste verwerende partij dat de bindende bepalingen van het GRS primeren op de richtinggevende bepalingen, impliceert vooreerst een tegenstrijdigheid tussen beide. Te dezen is de bindende bepaling van het GRS dat in een nieuwe locatie voor het gemeentelijk containerpark moet worden voorzien (zie randnummer 3.1), als dusdanig niet in strijd met de richtinggevende bepalingen van het GRS die het kwestieuze koppelingsgebied als locatie uitsluiten.

7.8. Het middel is gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

8.1. De verzoeksters roepen in een tweede middel de schending in van “het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan, artikel 1.1.4 VCRO, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsprincipe en het motiveringsbeginsel”.

Volgens hen is de locatiekeuze voor een nieuw gemeentelijk containerpark op een onzorgvuldige en onredelijke manier gebeurd. De in het GRS opgelegde beoordelingscriteria werden niet op een correcte wijze toegepast.

In de eerste plaats menen de verzoeksters dat het onzorgvuldig en onredelijk was om in het locatieonderzoek rekening te houden met het ganse projectgebied van het gemeentelijk RUP, terwijl het onbebouwde gedeelte van het gebied op te splitsen is in een optie A en een optie B. Zo werd voor het beoordelingscriterium van “de goede ontsluiting via een belangrijke weg” een score 2 toegekend aan het gebied, omdat dit via de Doorniksesteenweg kan worden ontsloten. Zulks gaat echter enkel op voor de optie A. De optie B

evenwel, waar het containerpark moet komen, dient ontsloten te worden via de Etienne Balcaenstraat die slechts een lokale verbindingsweg is.

Voor het criterium “D. [h]uidige gebruikswaarde die potentieel zou verloren gaan”, werd een “gemiddelde” score 1 aangenomen, terwijl dit kennelijk vooral slaat op de braakliggende gronden die in optie A zijn gelegen. In de optie B ligt akkergrond, die voor de andere onderzochte alternatieven qua gebruikswaarde hoog scoort.

Nog verwijzen de verzoeksters naar het beoordelingscriterium “C. [n]iet aansluiten bij een concentratie van woningbouw”, waarvoor een hoge score 2 werd gegeven. Een dergelijk hoge score is ook hier enkel verantwoord voor de optie A. De terreinen in optie B grenzen immers wel degelijk aan woningbouw, waaronder de woningen van eerste en tweede verzoekster. Om die reden werden er ook stedenbouwkundige voorschriften in het gemeentelijk RUP opgenomen, die de hinder van het containerpark en het depot moeten verminderen.

8.2. De eerste verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat bij het locatieonderzoek zes potentiële zoeklocaties werden betrokken. Het gebied Ter Muncken kreeg een score van 8/10 toebedeeld. Voor het gebied werden weliswaar twee verschillende “opties” onderzocht, maar deze waren beide “onderaan” de zoeklocatie gesitueerd. Er is geen enkele reden om te twifelen aan de deskundigheid en onafhankelijkheid van de intercommunale die het locatieonderzoek heeft gedaan. Ook had geen van de adviserende instanties problemen met het gevoerde onderzoek en de resultaten ervan. Verzoeksters’ kritiek is niet doeltreffend, nu de gemeente de discretionaire vrijheid heeft om elk van de geschikt bevonden locaties uit te kiezen. De verzoeksters hebben geen belang bij hun kritiek.

Verder wijst de eerste verwerende partij er op dat voor het criterium “B. [g]oede ontsluiting via [een] belangrijke weg” ook aan een aantal andere zoeklocaties een goede score werd gegeven, terwijl zulks niet eens hoefde.

Voor het criterium “C. [n]iet aansluiten bij een concentratie van woningbouw”, is de locatie Ter Muncken de enige die slechts aangrenzende bebouwing aan één zijde heeft. Die bebouwing is dan ook nog “minder intens” en is “ten andere gemengd van aard”. Voor het beoordelingscriterium “D. [h]uidige gebruikswaarde van het perceel die zou verloren gaan”, merkt zij op dat er wel degelijk braakliggend terrein in optie B ligt. Ook werden aan een aantal andere zoeklocaties scores toegekend die anders hadden kunnen zijn.

8.3. De tweede verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord nog dat de keuze tussen de opties A en B inrichtingsalternatieven betreft, en niets met een locatiealternatievenonderzoek te maken heeft.

8.4. In hun memorie van wederantwoord dupliceren de verzoeksters dat uit de toelichtingsnota bij het gemeentelijk RUP duidelijk blijkt dat de opties A en B binnen de zoeklocatie Ter Muncken twee verschillende locaties betreffen. De ene sluit aan bij het sportcentrum in het noordelijk gedeelte, met een ontsluiting via de Doorniksesteenweg. De andere sluit aan op de Etienne Balcaenstraat. Het betreft geen inrichtingsvarianten maar twee volwaardige alternatieve locaties. De zoekcriteria werden evenwel telkens op de gebundelde opties A en B toegepast. Op die manier hebben gunstige factoren voor de finaal niet aangenomen optie A de keuze voor het gebied Ter Muncken mede in de hand gewerkt, en werden de locaties 1 (Kappellekouter) en 2 (Lindestraat) op een onwettige wijze opzij geschoven.

Voor het beoordelingscriterium van “de ontsluiting via een secundaire weg” werden terechte scores toegekend aan de andere alternatieve locaties. De locatie Ter Muncken sluit in twee richtingen op bestaande bebouwing aan, zodat de score van 2 punten, die is voorbehouden voor locaties die aan geen enkele zijde aan bebouwing grenzen, volstrekt onterecht is. De aangenomen locatie van optie B in het gebied Ter Muncken is volledig in gebruik als akkerland, zodat ook voor het criterium “D. [h]uidige gebruikswaarde van het perceel die verloren zou gaan” de score onzorgvuldig en onterecht is. De opmerkingen van de eerste verwerende partij over beweerde onterechte scores

voor een aantal andere locaties, benadrukken alleen maar dat de afweging onzorgvuldig is gebeurd.

8.5. De eerste verwerende partij doet in haar laatste memorie nog gelden dat de kritiek dat beide opties A en B afzonderlijk hadden moeten beoordeeld en gequoteerd worden, maar zin heeft in de mate dat kan aangetoond worden dat de uiteindelijk gekozen optie B teveel punten heeft gekregen.

8.5.1. Wat het criterium “B. [g]oede ontsluiting via belangrijke weg” betreft, stelt zij dat deze kritiek hoogstens 1 punt kan opleveren, waardoor optie B van Ter Muncken nog steeds de hoogste score zou hebben gehad, maar vooral dat het criterium door de verzoeksters verkeerd wordt gelezen. Immers is het criterium “via” en niet “aan” een belangrijke weg. Dat deze interpretatie werd gevolgd, blijkt uit het feit dat de alternatieve locaties Kapellekouter, Lindestraat en Leynseelstraat niet rechtstreeks zijn ontsloten “aan” een secundaire weg, maar evenzeer zijn ontsloten of kunnen ontsloten worden “via” een secundaire weg. Wat de Etienne Balcaenstraat betreft, sluit deze rechtstreeks aan bij de Doorniksesteenweg, waarvan niet betwist wordt dat het een secundaire weg betreft. Aldus vermocht aan de opties A en B wel degelijk dezelfde score worden gegeven. De eerste verwerende partij “verduidelijkt” dat voor de zoeklocatie Lindestraat 2 punten werd gegeven, “terwijl deze niet rechtstreeks aan de Oudenaardesteenweg is verbonden, maar wel via [...] de Lindenstraat die er onmiddellijk op aansluit”. Ook de Etienne Balcaenstraat sluit rechtstreeks aan bij een secundaire weg, met name de Doorniksesteenweg. Aldus mocht aan de optie A, die rechtstreeks aansluit aan de Doorniksesteenweg, en de optie B, die via de Etienne Balcaenstraat rechtstreeks aansluit op de Doorniksesteenweg, hetzelfde aantal punten worden gegeven.

Voorts wijst de eerste verwerende partij erop dat zij in de actualisatie van het mobiliteitsplan van 2010 heeft gesuggereerd “om de E. Balcaenstraat als een secundaire weg te selecteren aangezien de weg duidelijk een bovenlokale functie heeft”. Zij acht het “niet kennelijk onredelijk” dat

hiermee bij de beoordeling rekening werd gehouden, nu het locatieonderzoek “dateert van na de actualisatie van het mobiliteitsplan”.

8.5.2. Wat het criterium “C. [n]iet aansluiten bij een concentratie van woningbouw” betreft, stelt de eerste verwerende partij dat bij een vergelijking met de andere onderzochte opties uit niets blijkt dat aan de optie B overmatige punten zouden gegeven zijn. In de onmiddellijke omgeving van de beide locaties A en B is er volgens haar maar weinig residentiële bebouwing. En zelfs indien optie B één punt teveel zou hebben gekregen, dan nog steeds blijft het de best scorende site.

8.5.3. Ter zake van het criterium “D. [h]uidige gebruikswaarde van het perceel die verloren zou gaan”, stelt de eerste verwerende partij dat de foto’s van het gemeentelijk RUP geen duidelijk uitsluitsel geven waar de braakliggende grond gelegen is, en dat uit niets blijkt dat indien voor optie A zou gekozen zijn, het containerpark op braakliggende grond zou gerealiseerd worden. Zij wijst er ook op dat de lokalisatiestudie uitdrukkelijk stelt dat de huidige gebruikswaarde eerder gemiddeld is, dus ook voor wat de akkergrond betreft. Zulks heeft volgens haar betrekking op het ingesloten karakter van het akkerland en het feit dat de akkergrond zeer zeker niet door de eigenaars zelf wordt gebruikt.

Tot slot wijst de eerste verwerende partij er op dat het containerpark of “recyclagepark” in werkelijkheid “een eerder ecologische functie (waarvan ten andere sprake in het GRS)” heeft: “er wordt niet aan productie gedaan. Er is geen hoogbouw”.

8.6. De verzoeksters stellen in hun laatste memorie dat er nooit een afzonderlijke beoordeling van de locatie B is gebeurd, wat “de kern van de zaak” raakt.

8.6.1. Wat het criterium “B. [g]oede ontsluiting via belangrijke weg” betreft, wijzen zij erop dat de door de eerste verwerende partij aangegeven interpretatiemogelijkheid van onzorgvuldigheid getuigt, dat er in werkelijkheid

evenwel geen interpretatieprobleem is nu 2 punten aan Ter Muncken werden toegekend wegens de ontsluiting naar de secundaire weg Doorniksesteenweg (N8). Dat de Etienne Balcaenstraat aansluit op deze laatste, is volgens hen irrelevant, zo niet zou het merendeel van de wegen in Avelgem in aanmerking komen voor een score 2. Voorts stelt zij dat in redelijkheid niet aanvaard kan worden dat de voormelde weg, die rechtens niet als secundaire weg werd geselecteerd, toch aldus zou worden geïdentificeerd. Eens te meer blijkt hieruit volgens de verzoeksters een gebrek aan zorgvuldigheid.

8.6.2. Ook wat het criterium “C. [n]iet aansluiten bij een concentratie van woningbouw” betreft, wijzen de verzoeksters op een onzorgvuldige besluitvorming, nu er geen afzonderlijke afweging van de opties A en B is geweest. Zij wijzen op de aansluiting van de verkozen locatie op een woonlint, aan de zuid- en westzijde, alsook op het feit dat aan de overige locaties slechts 1 punt werd toegekend, hoewel zij op gelijkaardige wijze op woningbouw lijken aan te sluiten.

8.6.3. Ter zake van het criterium “D. [h]uidige gebruikswaarde van het perceel die verloren zou gaan”, stellen de verzoeksters dat eerste verweersters’ betoog dat niet geweten is waar de braakliggende grond gelegen is, van onzorgvuldigheid getuigt. Uit de foto’s van de toelichtingsnota bij het gemeentelijk RUP blijkt volgens hen wel degelijk dat op de gronden akkerbouw wordt beoefend. Wat de zoeklocatie 2 Lindenstraat betreft, is een gemiddelde gebruikswaarde aanvaardbaar, gelet op de aankoop van de gronden door Elia. De gronden binnen Ter Muncken zullen evenwel verder als landbouwgrond worden ingezet. De gronden waar het containerpark is voorzien, zijn reeds lang in bruikleen van een landbouwer (G.V., wonende te H) in hoofdberoep. De verzoeksters stellen niet in te zien waarom ingeslotenheid enige afbreuk zou doen aan de gebruikswaarde van akkergrond, en wijzen er bovendien op dat deze gronden geenszins ingesloten zijn, daar zij op twee plaatsen palen aan de Etienne Balcaenstraat, en ook via de hoeve aan deze straat (nr. 43), bereikbaar zijn. De verzoeksters beklemtonen dat zij geenszins hebben aangedrongen op een omzetting van hun gronden naar woonzone.

8.6.4. Tot slot stellen de verzoeksters dat de ecologische functie van een verhard oppervlak en een gemeentelijk depot zeer beperkt lijkt. Ook komt het hen voor dat het door het gemeentelijk RUP gecreëerde kader voor een gebouw van 10 meter hoog, aanpalend aan de hoeve van tweede verzoekster, geen laagbouw betreft.

Beoordeling

9.1. De verzoeksters bekritiseren dat de locatie Ter Muncken in het locatieonderzoek (zie de randnummers 3.4 tot 3.6) als één geheel wordt beoordeeld, terwijl er een optie A en B voor deze locatie bestaan, die qua ruimtelijke situering en karakteristieken van elkaar verschillen. Dit zou tot een overwaardering van deze locatie hebben geleid.

9.2. In tegenstelling tot wat de eerste verwerende partij aanvoert, hebben de verzoeksters wel degelijk belang bij het middel. De keuze voor de door hen bekritiseerde locatie van het gemeentelijk containerpark en depot, vindt steun in het bekritiseerde locatieonderzoek. De vitiëring van dit onderzoek heeft de onwettigheid van het gemeentelijk RUP tot gevolg. De beleidsvrijheid van de eerste verwerende partij bij de locatiekeuze, doet daaraan geen afbreuk. De locatiekeuze van de plannende overheid dient immers door afdoende motieven te worden gedragen, die te dezen uit het kwestieuze locatieonderzoek moeten blijken.

9.3. Ten gronde merken de verzoeksters terecht op dat de opties A en B binnen de zoeklocatie Ter Muncken volwaardige alternatieve locaties voor de inplanting van het gemeentelijk containerpark en depot zijn. Dit blijkt afdoende uit de toelichtingsnota van het gemeentelijk RUP, die de beide opties aanmerkt als “twee mogelijke inplantingen”, waarbij optie A onmiddellijk aansluit bij het sportcentrum en bereikbaar is via “een nieuwe toegangsweg vanaf de Doorniksesteenweg”, en optie B gesitueerd is “aansluitend bij de Etienne Balcaenstraat” (zie randnummer 3.6).

9.4. Voorts overtuigt verzoeksters' kritiek dat het verkeerdelijk gezamenlijk in aanmerking nemen van de opties A en B voor de locatie Ter Muncken een invloed heeft gehad op de toekenning van de punten in het onderzoek.

9.5.1. Voor het beoordelingscriterium "B. [g]oede ontsluiting via een belangrijke weg", werd aan de locatie Ter Muncken de maximale score 2 toegekend, omdat deze locatie "zowel [kan] ontsloten worden van en naar de Oudenaardsesteenweg [lees: Doorniksesteenweg] (N8 - secundaire weg), als via de Etienne Balcaenstraat (N391)". De eerstgenoemde ontsluiting blijkt evenwel enkel op te gaan voor de niet aangenomen noordelijke optie A, terwijl de aangenomen optie B moet ontsloten worden via de Etienne Balcaenstraat, die geen "belangrijke" weg is maar een lokale verbindingsweg.

Het betoog van de eerste verwerende partij dat "via" een belangrijke weg niet mag begrepen worden als "aan" een belangrijke weg, wordt niet aannemelijk gemaakt. Een dergelijke interpretatie zou het criterium, waarbij 2 punten worden toegekend aan een "secundaire weg", 1 punt aan een "lokale verbindingsweg (categorie 1) of lokale kernontsluitingsweg (categorie 2A)" en 0 punten aan "andere lokale wegen (categorie 2B of 3)" nagenoeg zinledig maken.

Eerste verweersters verwijzing naar de actualisatie van het mobiliteitsplan van 2010, waarin zij heeft gesuggereerd "om de E. Balcaenstraat als een secundaire weg te selecteren aangezien de weg duidelijk een bovenlokale functie heeft", vermocht haar, verder, niet te doen besluiten om de Etienne Balcaenstraat, die een "lokale verbindingsweg (categorie 1)" betreft en de juridische kwalificatie als secundaire weg derhalve ontbeert, toch als een secundaire weg te beschouwen.

9.5.2. Wat betreft het criterium "D. [h]uidige gebruikswaarde die potentieel zou verloren gaan" werd aan de locatie Ter Muncken een gemiddelde score 1 gegeven, om reden dat "[d]eze locatie [...] deels een akkergrond [is],

deels een braakliggende grond”, waarbij wordt besloten dat “[d]e huidige gebruikswaarde [...] eerder gemiddeld [is]”. Het deels braakliggend karakter van de locatie blijkt aldus een decisief element te zijn geweest om de locatie Ter Muncken 1 punt toe te kennen. De verwerende partijen maken evenwel niet aannemelijk dat de optie B mede uit braakliggende grond zou bestaan.

Anders dan de eerste verwerende partij dit blijkbaar ziet, blijkt uit de voormelde beoordeling niet dat de “gemiddelde” gebruikswaarde ook op de akkergrond zou doelen. Zij overtuigt bovendien niet dat het beweerdelijk ingesloten karakter van de landbouwgrond tot een mindere gebruikswaarde moet doen besluiten. Hetzelfde geldt voor de omstandigheid dat de akkergrond niet door de eigenaar zelf wordt gebruikt. De verzoeksters tonen afdoende aan dat de akkergrond door een derde wordt bewerkt, wat die grond redelijkerwijze niet minder waardevol maakt. Dat de verzoeksters “bij informele besprekingen geopperd [hebben] om de zone voor landbouw om te vormen tot woongebied” wordt door de eerste verwerende partij niet aangetoond en door de verzoeksters uitdrukkelijk ontkend.

9.5.3. Wat het beoordelingscriterium “C. [n]iet aansluiten bij een concentratie van woningbouw” betreft, werd aan het gebied Ter Muncken de maximale score 2 toegekend, om reden dat “[d]eze locatie [...] aan de noordzijde [is] begrensd door de gemengde bebouwing langs de Doorniksesteenweg” en “[m]its een goede ruimtelijke inrichting kan vermeden worden dat het containerpark [...] aan meerdere woonpercelen [grenst]”. De maximale score 2 staat voor de situatie waar de locatie “[a]an geen enkele zijde begrensd [is] door woningbouw”. De verzoeksters maken in hun betoog aannemelijk dat deze conclusie niet kan gelden voor de aangenomen optie B, die wel degelijk aan woningbouw, waaronder eerste en tweede verzoeksters’ woningen, grenst. Om die reden werd in het gemeentelijk RUP overigens in een bufferzone tegen de hinder afkomstig van het gemeentelijk containerpark en depot voorzien.

9.5.4. De conclusie is dat het locatieonderzoek niet met de vereiste zorgvuldigheid is gebeurd. De door de eerste verwerende partij aangevoerde

“deskundigheid” van de intercommunale als onderzoeksinstantie, en het gebrek aan opmerkingen van de adviserende instanties ter zake, doen niet anders besluiten.

De opmerking van de eerste verwerende partij dat de scores voor de andere locaties niet altijd even “verdiend” waren en evengoed anders hadden kunnen uitvallen, versterkt alleen maar verzoeksters’ betoog dat het onderzoek onzorgvuldig is gevoerd.

9.6. Gelet op het minimale puntenverschil van 1 punt tussen de aangenomen locatie Ter Muncken (8/10) en de locaties Kapellekouter en Lindestraat (beide 7/10), kan een en ander de keuze voor eerstgenoemde locatie hebben beïnvloed. Anders dan de eerste verwerende partij dit ziet, hebben de verzoeksters dan ook belang bij hun kritiek op de beoordelingscriteria.

9.7. Het middel is gegrond.

VI. Vraag tot partiële vernietiging

Standpunt van de partijen

10.1. De eerste verwerende partij vraagt in haar laatste memorie om een gebeurlijke vernietiging van het gemeentelijk RUP te beperken tot de zones 4 “zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen” en 8 “zone voor buffergroen”.

10.2. De verzoeksters antwoorden in hun laatste memorie zich ter zake naar de wijsheid van de Raad van State te gedragen, maar wijzen erop dat alleszins de overdruk van de zone 10 “bouwzone bouwhoogte 10 m”, die één geheel uitmaakt met de zones 4 en 8, mee dient vernietigd te worden.

Beoordeling

11. Niets blijkt zich tegen een partiële vernietiging van het gemeentelijk RUP, beperkt tot de zones 8 “zone voor buffergroen” en 4 “zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen”, en de met deze laatste zone onlosmakelijk verbonden zone 10 “zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen” (overdruk) te verzetten.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 27 oktober 2014 van de gemeenteraad van Avelgem houdende de definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 6-1 “Ter Muncken”, en van het besluit van 22 januari 2015 van de deputatie van de provincieraad van de provincie West-Vlaanderen houdende de goedkeuring van voormeld gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, in zoverre deze besluiten de zone 4 “zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen”, 8 “zone voor buffergroen” en 10 “zone voor gemeenschaps- en openbare nutsvoorzieningen” betreffen.

De Raad van State verwerpt het beroep voor het overige.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als de gedeeltelijke vernietigde besluiten.

3. De verwerende partijen worden, elk voor de helft, verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 600 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van tweeëntwintig november 2016, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust